

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:- ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ, ଏଥିରେ କୌଣସି ପାପ କରମ କର ନାହିଁ ।”

ସ୍ବରାଜ:- ସଂଗମରେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସବୁଠାରୁ କେଉଁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟ କରୁଛ?

ଉତ୍ତର:- ନିଜକୁ ବାବାଜୀ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଦେବା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵାଧୀନ ହୋଇଯିବା, ଏହା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପୁଣ୍ୟ । ଏବେ ତୁମେ ମୋହ ଶୂନ୍ୟ ହେଉଛ । ପିଲାଛୁଆ, ଘର ଘର ସବୁ ଭୁଲୁଛ, ଏହା ହିଁ ତୁମର ବରତ । ଆପ ମୁଣ୍ଡେ ମର ଗଣ୍ଡ ଦୁନିଆ (ନିଜେ ମଲେ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା) । ଏବେ ତୁମେ ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଛ ।

ଗୀତ:- ଜଳେ ନ କୁଣ୍ଡ ପରାମା....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଏମାନେ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ପରାମା (ଆତ୍ମା)ମାନଙ୍କର ଶମା (ପରମାତ୍ମାଙ୍କ) ନିର୍ମିତ ମହିମା, ଯେବେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ତେବେ ବସ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ କାହିଁକି ଆମେ ତାଙ୍କର ନ ହୋଇଯିବୁ । ଯିଏ ପୋଷାକ କରନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବସ୍ତି ଥାଉ ଥାଉ କୁହାଯାଏ । ପୁରୁଷ ତୁମେ ଆସୁରୀ ପରିବାରର ଥିଲ, ଏବେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୀ ପରିବାରର ହୋଇଛ । ଏବେ ବସ୍ତିଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରୀ ଆସି ତୁମକୁ ପୋଷାକ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପୁଣି ଶରଣାଗତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଗାୟନ ରହିଛି ନା - ମୁଁ ତୁମର ଶରଣ ପଶିଲି... ଯେତେବେଳେ ଭଗବାନ ଆସନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶରଣ ପଶନ୍ତି, ନିଜର ଶକ୍ତି ତଥା ପ୍ରଭାବ ଦେଖାନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଶକ୍ତିମାନ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କର ଆକର୍ଷଣ ରହିଛି ନା । ସବୁ କିଛି ଛଡ଼ାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଯିଏ ବାସ୍ତବରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତି ହୁଅନ୍ତି ସେମାନେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହଇରାଣ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି - ବାବା ଆମେ କେବେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ମୁକ୍ତ ହେବୁ । ଏଠାରେ ଏହି ପୁରୁଣା ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ଦେହରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଏ, ସେତେବେଳେ ସବୁ ବନ୍ଧନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସମସ୍ତଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ଏବଂ ଏସବୁ ହେଲା ବିକାରୀ ବନ୍ଧନ । ଏବେ ପିଲାମାନେ ନିର୍ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ନିର୍ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିଲେ, ପୁଣି ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଡ଼ିଲେ ତା'ପରେ ଆମର ନିର୍ବିକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବ । ଏହିକଥା ଅନ୍ୟ କାହାର ବୁଝିପରେ ନ ଥାଏ । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଆମେ ଆସୁରୀ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଏକ ବାବାଜୀ ସହିତ ଯୋଗ ରଖାଯାଏ । ସେପଟେ କେବଳ ରାବଣ, ଏପଟେ କେବଳ ରାମ । ଏସବୁ କଥା ଦୁନିଆ ଜାଣି ନାହିଁ । କହୁଛନ୍ତି ମଧୁ ରାମରାଜ୍ୟ ଦରକାର, ପରନ୍ତୁ ସାରା ଦୁନିଆ ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅଛି, ଏହା କେହି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ରାମରାଜ୍ୟରେ ତ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ନାହିଁ । ପରନ୍ତୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାକୁ ଅନୁଭବ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧୁ କରନ୍ତି ଏହି ଆତ୍ମାମାନେ ସବୁ ସୀତା ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ଜଣେ ସୀତାର କଥା ନୁହେଁ । ନା କେବଳ ଜଣେ ଅରଜୁନଙ୍କର ନା ଜଣେ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର କଥା । ଏହା ତ ଅନେକଙ୍କର କଥା ଅଟେ । ଜଣଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦିଆଯାଏ । ତୁମକୁ ବି କୁହାଯାଏ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଅରଜୁନଙ୍କ ପରି । ତୁମେ କହିବ ଅରଜୁନ ତ ଏହି ଭାଗୀରଥ ହୋଇଗଲେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସାଧାରଣ ବୃଦ୍ଧ ଶରୀରର ରଥ ଆରୋହଣ କରୁଛି । ଦୁନିଆରେ ପୁଣି ଚିତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି ଦେଖାଇଛନ୍ତି, ଏହାକୁ ଅଦ୍ଭୁତ କୁହାଯାଏ । ପିଲାମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରର ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ଏସବୁ କଥା ଯେ ପରମ୍ପରା ୭ ଦିନର କୋରସ ନ ନେଇଛନ୍ତି ସେ ପରମ୍ପରା ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭକ୍ତି ଅଲଗା । ଉଷାନ, ଭକ୍ତି ଓ ବୈରାଗ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ବାସ୍ତବରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କର ବୈରାଗ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇ ପୁଣି ସହରକୁ ଫେରି ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରି ବଡ଼ ବଡ଼ କୋଠାମାନ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କେବଳ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ଘରଘର ଛାଡ଼ି ଦେଇଛୁ, ତୁମର ହେଲା ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ବୈରାଗ୍ୟ । ଏହା ହିଁ ଯଥାର୍ଥ କଥା, ତାହା ହେଲା ହଦର କଥା (ସୀମିତ କଥା) ସେଥିପାଇଁ ତାକୁ ହଠାତ୍ ଯୋଗ, ହଦର ବୈରାଗ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରୁ ନିଶ୍ଚିତ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବା ଦରକାର ।

ବୁଦ୍ଧି ମଧୁସ୍ କହୁଛି ନୂଆ ଘର ତିଆରି ହେଲେ ପୁରୁଣାକୁ ଉଠିଯାଏ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏବେ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଚାଲିଛି । କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ନିର୍ଗତ ଆସିବ । ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ ମଧୁସ୍ ହୋଇଥାଏ । ତୁମର ହେଲା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗରେ ନିଜର ସର୍ବସ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କରୁଛ । ଜାଣିଛ - ଏହି ସାରା ଦୁନିଆ ହିଁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସାରା ଦୁନିଆର ସର୍ବସ୍ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଆମେ କାହିଁକି ନିଜକୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ନ କରିଦେବୁ । ତୁମକୁ ଏହାର କେତେ ପୁଣ୍ୟ ନ ମିଳିବ । ତାହା ହେଲା ହବର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସ, ଏହା ତ ବେହବର କଥା । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ବହୁତ ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦିର କଥା ଶୁଣିଥା'ନ୍ତି । ବରତ, ନିୟମ ଆଦି ପାଳନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମର ବରତ ବହୁତ ବଡ଼ । ତୁମର ଭଲେ ପିଲାଛୁଆ, ଘରଫୁଲ ଆଦି ସବୁକିଛି ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ହୃଦୟରୁ ମୋହ ତୁଟିଯାଇଛି । ଆପ ମୁଁ ମରଗସ୍ତି ଦୁନିଆ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଏ ସବୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ବାବାଞ୍ଜର ହୋଇଛୁ - ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ । ସବୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅରଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ପୁରୁଷ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସମ୍ପର୍କରେ ଦର୍ଶନାତ୍ମକ ଅଛନ୍ତି । ଏହାଞ୍ଜରୁ ଉତ୍ତମ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲେ । ତୁମେ ଆସିଛ ଏହିପରି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ । ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ର ସଦ୍ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟଞ୍ଜ ଆତ୍ମା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟସ୍ ସେହିପରି ଉତ୍ତମ ହେବା ଦରକାର । ଯେପରି ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ୍ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ରହିବା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭବନ ମିଳିଛି । କେତେ ବଡ଼ ମହଲ, ବଗିଚା ଆଦି ରହିଛି । ଏହା ହେଲା ଏଠିକାର କଥା । ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ତ ଜାଣିଛ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ ତା'ପରେ ଏହି କଳିଯୁଗୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ରହିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମ ମହଲ କିପରି ହୋଇଥିବ । କାଲି ରାମରାଜ୍ୟ ହେବ, ତୁମେ ରାମରାଜ୍ୟରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ । ତୁମେ ବାଜି ମାରୁଛ ଆମେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ବଦଳାଇ ରାମରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରିବୁ । ଏବେ ଯଦି ବାଜି ମାରୁଛ ତେବେ ଜଣେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବାର ଅଛି - ଭବିଷ୍ୟ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ମହିମା ଗାନ କରନ୍ତି.... ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ୍... ଅହିଂସା ପରମୋ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ । ଏହା ତୁମେ ଜାଣିଛ, ଅନ୍ୟ କେହି ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେ ପର ଜନ୍ମରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବ ତା'ପରେ ଏହି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ସାରା ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି । ଏବେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ ।

ଆଦିକାଲି ତ ସମୟର କିଛି ଭରସା ନାହିଁ, ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଏ ଅଥବା କାହାର ଶତ୍ରୁତା ଥିଲେ ତାକୁ ଉତାଇ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମକୁ ତ କେହି ମାରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଟ, ଏହା ହେଲା ବିନାଶୀ, ତାହା ବି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ । ଏମାନଙ୍କୁ ତୁମ ଦୈବୀ-ରାଜ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ - ଆମେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜର ଦେବୀ ସଂରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଯିଏ ଭଲ କରତବ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପୂଜା ହେଉଛି । ଏହା ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଦେଖ ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜର କେତେ ପୂଜା ହେଉଛି । ଏବେ ଲଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀ । ତୁମେ ଜଗତ ଅମ୍ବାଞ୍ଜ ସନ୍ତାନ ହେଉଛ ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀ ଓ ରାଜ-ରାଜେଶ୍ୱରୀ । ଦୁହିଁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ କିଏ? ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ୱରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ମନୋକାମନା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଅନେକ ଜିନିଷ ମାଗିଥାଆନ୍ତି । ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଫରକ ରହିଛି । ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ବହୁତ ଛୋଟ ହୋଇଥାଏ । ଛୋଟ ସ୍ଥାନରେ ହେଉଥିବା ଭିତକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ପସନ୍ଦ କରିଥା'ନ୍ତି, ଶ୍ରୀନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ବହୁତ ଭିତ ହୁଏ, କପଡାରେ ବାଡେଇ ବାଡେଇ ଭିତକୁ କମ୍ କରାଯାଏ ଅରଥାତ୍ ସ୍ଥାନ ଖାଲି କରିବାକୁ କୁହାଯାଏ । କଲିକତାରେ କାଳୀ ମନ୍ଦିର କେତେ ଛୋଟ, ଭିତରେ ବହୁତ ତେଲ ଓ ପାଣି (ଟେଲିକାକ୍ତ) ରହିଥାଏ । ଭିତରକୁ ବହୁତ ସାବଧାନ ହୋଇ ଯିବାକୁ ପଡେ । ବହୁତ ଭିତ ହୋଇଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ମନ୍ଦିର ତ ବହୁତ ବଡ଼ ହୋଇଥାଏ । ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜ ମନ୍ଦିର ବହୁତ ଛୋଟ କାହିଁକି? ଗରୀବ ଅଟନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟସ୍ ଗରୀବ ଭଳି ହୋଇଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସାହୁକାର ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ମନ୍ଦିରରେ କେବେ ବି ମେଳା ଲାଗେ ନାହିଁ । ଜଗଦମ୍ବାଞ୍ଜ ମନ୍ଦିରରେ ବହୁତ ମେଳା ଲାଗେ । ବାହାରୁ ବହୁତ ଲୋକ ଆସନ୍ତି । ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟସ୍ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ସେଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଭଜସ୍ ଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ (ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ) ଠାରୁ କେବଳ ଧନ ମାଗନ୍ତି କାରଣ ସେ ଧନବାନ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ଏଠାରେ

ତ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ରହିଛି । ଧନ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନୀତ୍ମକ ପାଖକୁ ଯାଇଥାଆନ୍ତି, ବାକି ଅନେକ ସବୁ ଆଶାମାନ ରଖି ଜଗଦମବାତ୍ମକ ପାଖକୁ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ତୁମେ ଜଗତଅମବାତ୍ମକର ସନତାନ ଅଟ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ତୁମେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକରି ମନୋକାମନା ପୁରା କରୁଛ । ଗୋଟିଏ ମହାମନ୍ତ୍ରର ଦ୍ଵାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସବୁ ମନୋକାମନା ପୁରା ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ ସବୁ ମନ୍ତ୍ରର ଆଦି ନିରନ୍ତର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେ ପତିତ ହେବା କାରଣରୁ ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଉଛି । ଯଦି ମାମେକମ୍ ସ୍ବାଦ କରିବ ତେବେ ପାବନ ହେବ । ଏହା ବାବାତ୍ମକ ବ୍ୟବସାୟ ଆଉ କେହି ଆତ୍ମାମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଥିରୁ ସିଦ୍ଧ ହେଉଛି ଏହି ସହଜ ରାଜଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସିଏ ହିଁ ମନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଞ୍ଚଟି ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମନ୍ତ୍ରର ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ମନେ ପଡୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଛ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଆସିକରି ଯାଇଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାତ୍ତ୍ୱକର ବାଇବେଲ୍ ଆଦି ପଢୁଛନ୍ତି । ସେ କ'ଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି? ଧର୍ମସ୍ଥାପନା କରିଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶିବବାବା କ'ଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କ'ଣ କରିଯାଇଛନ୍ତି? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ' ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର ଥିଲେ, ଯିଏକି ପୁଣି ନାରାୟଣ ହେଲେ, ପୁଣି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନେଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କିଛି କରିକରି ଯାଇଛନ୍ତି ତେବେ ତ ତାତ୍ତ୍ୱକର ଏତେ ପୂଜା ଆଦି ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ, ଭାରତକୁ ସ୍ଵାଧୀନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ମାଲିକ ନିଜେ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି, ତାହା ତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ହେଲେ । ତୁମେ ବୁଝିଯାଇଛ ନିର୍ଗତି କୃଷ୍ଣତ୍ତ୍ୱକର ଆତ୍ମାକୁ ପଢାଇଲେ । ତୁମେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ତ୍ୱକର ବଂଶାବଳୀ ବସିଛ । ରାଜା-ରାଣୀତ୍ତ୍ୱକୁ ମାତା-ପିତା ଅନ୍ନଦାତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ରାଜସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରାଜାତ୍ତ୍ୱକୁ ଅନ୍ନଦାତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ରାଜାମାନତ୍ତ୍ୱକର କେତେ ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତେ ଅଭିଯୋଗ ନେଇ ରାଜାତ୍ତ୍ୱକ ପାଖକୁ ଆସୁଥିଲେ, ଦରବାର ବସୁଥିଲା । କେହି ଭୁଲ୍ କରିଥିଲେ ବହୁତ ପଶ୍ଚାତାପ କରୁଥିଲେ । ଆଦିକାଳି ତ ଡେଲ୍ ବାର୍ତ୍ତସ୍ (ରୀତିମତ ଡେଲ୍ରେ ରହୁଥିବା କ'ଣଦୀ) ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ବାରମ୍ବାର ଡେଲ୍କୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସନତାନମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ଗର୍ଭଦେଲ୍କୁ ଯିବାର ନାହିଁ । ତୁମକୁ ଗର୍ଭ ମହଲରେ ଆସିବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ବାଦ କର, ତେବେ ବିକରମ୍ ବିନାଶ ହେବ ଆଉ କେବେ ଗର୍ଭଦେଲ୍କୁ ଯିବ ନାହିଁ । ସେଠାରେ (ସତ୍ୟଯୁଗରେ) ପାପ ହୁଏ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଗର୍ଭମହଲରେ ରୁହନ୍ତି, କେବଳ କମ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କାରଣରୁ କମ୍ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥା'ନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ପଦଧାରୀମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ବହୁତ ସୁଖ ପ୍ରାପ୍ତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ କେବଳ ୫ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଗର୍ଭରୁଣ୍ଡର, ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ତୁମେ ବୁଝାଇ ପାରିବ ଭାରତ ହିଁ ଦୈବୀ ରାଜସ୍ଥାନ ହୋଇଛି । ଏବେ ତ ନା ରାଜସ୍ଥାନ ଅଛି ନା ରାଜା ରାଣୀ ଅଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ କେହି ସରକାରତ୍ତ୍ୱ ଟଙ୍କା ଦେଲେ ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀର ଟାଇଟେଲ୍ ମିଳିଯାଉଥିଲା । ଏଠାରେ ତୁମେ ପାଠ ପଢୁଛ । ପାଠପଢା ଦ୍ଵାରା କେହି ରାଜା ରାଣୀ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଛି, ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ବିଶ୍ଵର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛ । ରାଜା ରାଣୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ନୁହନ୍ତି । ରାଜା-ରାଣୀର ଟାଇଟେଲ୍ ତ୍ରେତାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ତୁମେ ଏବେ ଜ୍ଞାନ-ଜ୍ଞାନେଶ୍ଵରୀ ହେଉଛ ପୁଣି ରାଜ-ରାଜେଶ୍ଵରୀ ହେବ । କିଏ କରିବେ? ଇଶ୍ଵର । କିପରି? ରାଜଯୋଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା, ରାଜତ୍ଵ ପାଇବା ପାଇଁ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ସ୍ବାଦ କରିବାକୁ ହେବ । ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ତ ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ ନା । ସ୍ଵାଧୀନତା ସ୍ଥାପନା ଇଶ୍ଵର ପିତା (ଗର୍ଭ ଦାତର) ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ସ୍ଵାଧୀନତାରେ ତ ସ୍ଵାଧୀନତା ସ୍ଥାପନା କରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ ନିର୍ଗତି ସଂଗମରେ ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ସୁହାବନା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଂଗମଯୁଗ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ପିଲାମାନତ୍ତ୍ୱକର କେତେ କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି, ସ୍ଵାଧୀନ ମାଲିକ କରିଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ନୁଆ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି, ପରମତ୍ତ୍ୱ ସେଠାରେ କିଏ ରାଜ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେ ବୁଝୁଛ ରାମରାଜ୍ୟ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ତ ରାମରାଜ୍ୟକୁ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବର୍ଷ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗକୁ ୪୦ ହଜାର ବର୍ଷ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସଂଗମରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ମୁଁ ଆସି ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ଵାରା ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ସ୍ଥାପନା କରୁଛି । ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ-ନାରାୟଣତ୍ତ୍ୱକ କଥା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ.... ହେଉଛ । ତା' ପରେ କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ନୁଆ ବୁଦ୍ଧି ସେତେବେଳେ କୁହାଯାଏ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ । ନୁଆ ଘର ତିଆରି ହେଲେ ତାକୁ ନୁଆ କୁହାଯିବ । ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆସିଲେ ନୁଆ ରାଜଧାନୀ ହେବ ପୁଣି କଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଏଠାରେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହି ଆଗ୍ନିଶିଖର କଥା କାହାରି ବି ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ । ବାବା

ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେବାର ଯୁଗ । ଜୀବନମୁକ୍ତକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯାଏ । ଜୀବନବନ୍ଧନକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସମସ୍ତେ ଜୀବନ ବନ୍ଧନରେ ଅଛନ୍ତି । ବାବା ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଅଧାକଳ୍ପ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହେବ ପୁଣି ଜୀବନବନ୍ଧନରେ ରହିବ । ଏହା ତୁମେ ବୁଝୁଛ । ତୁମର ବର୍ତ୍ତ ନିୟମ କ'ଣ? ବାବା ଆସି ବର୍ତ୍ତ ରଖାଇଛନ୍ତି, ଖାଦ୍ୟ ପାନୀୟ କଥା ନୁହେଁ । ସବୁକିଛି କରି ପରଥମରେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କର ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାସରେ ଅଧିକାଂଶ ପବିତ୍ର ରହୁଥିବେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି, ତେଣୁ ତୁମକୁ କେତେ ଖୁସି, କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ହେବା ଅନୁଚିତ୍ କାହିଁକି ନା ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛ । ଆରତ୍ତା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଯୁଗରେ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ପବିତ୍ର ହୋଇ ନିର୍ଗତି ରହିବାର ଅଛି । ଘରଦ୍ଵାର ଆଦି ସବୁ ଥାଇ ହୃଦୟରୁ ମମତ୍ତ୍ୱ ତୁଟାଇ ଦିଅ ।

(୨) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ନିଜର ତନ-ମନ-ଧନ ଦ୍ଵାରା ଦୈବୀ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରିବାର ସେବା କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସହଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ନିଜକୁ ସହଯୋଗୀ କରୁଥିବା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ଭବ । ସଂଗମଯୁଗରେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଯିବା - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସହଯୋଗୀ ହେବାର ବିଧି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ ଏବଂ କର୍ମ ବାବାଙ୍କର ବା ନିଜର ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଅଟେ, ସେମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନୀ, ଯୋଗୀ ତୁ ଆତ୍ମା ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ କୁହାଯାଏ । ତେଣୁ ମନ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ତ ଶରୀର ଦ୍ଵାରା, ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ତ ଧନ ଦ୍ଵାରା, ଧନ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ତ ଯେଉଁଥିରେ ସହଯୋଗୀ ହୋଇପାରୁଛ ସେଥିରେ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗ ଅଟେ । ଯଦି ବାବାଙ୍କର ହିଁ ଅଟ, ତେବେ ବାବା ଏବଂ ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ତୃତୀୟ କେହି ସମ୍ପ୍ରତିରେ ନ ଆସନ୍ତୁ - ଏହା ଦ୍ଵାରା ନିରନ୍ତର ଯୋଗୀ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସଂଗମଯୁଗରେ ସହନ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ମରିବା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ରାଜ୍ୟ ନେବା ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶ୍ଵାରୀ - ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗର ଅନୁଭବ କର ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଅନୁସାରେ ମନର ବା ସମ୍ବନ୍ଧ-ସମ୍ପର୍କର ଯାହା ସବୁ ହିସାବ-କିତାବ ବାକି ରହିଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵରୂପର ଯୋଗରେ ଭସନ କର । ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଲଗନ ରହିଛି, ଏଥିରେ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପାସ୍ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ନିଜର ଲଗନକୁ ଅଗ୍ନି ରୂପକୁ ଆଣ । ବିଶ୍ଵର ଚାରିଆଡେ ଯେଉଁସବୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାର, ଅତ୍ୟାଚାରର ଅଗ୍ନି ଜଳୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ତୁମମାନଙ୍କର ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା, ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵରୂପର ଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।